

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122361878
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:6122361878.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Zuzanou Pajtášovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX D., práv. zast. JUDr. Tomáš Popik, advokát, so sídlom advokátskej kancelárie SNP 3793, 075 01 Trebišov, IČO: 554 410 92, proti žalovanej: E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX D., práv. zast.: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom advokátskej kancelárie Štúrova 20, 042 83 Košice, IČO: 355 148 92, o zaplatenie istiny 12.684,38 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 03.04.2017, doručenu upomínaciemu súdu v Banskej Bystrici dňa 22.06.2022, domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 12. 684,38 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca spolu so žalovanou čerpali za trvania manželstva úver vo výške 40.000,-Eur od F. F., A.. Od rozvodu manželstva žalobca uhradil všetky splátky úveru výlučne sám. Žalobca od 01.01.2014 do 11.04.2022 uhradil prostredníctvom splátok čiastku vo výške 25.366,76 Eur. Polovicu tejto sumy, t. j. sumu vo výške 12.684,38 Eur, mala povinnosť uhrádzať pre Slovenskú sporiteľňu žalovaná, čo však neurobila. Žalobca sa domáhal polovice uhradených splátok od žalobkyne prostredníctvom predžalobnej výzvy svojho právneho zástupcu, a to vo forme započítania, nakoľko žalobca a žalovaná sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti evidovaných na LV č. XXX v k. ú. D.. Žalovaná nesúhlasila so započítaním pohľadávky, a preto bol žalobca nútený domáhať sa svojich nárokov týmto návrhom na súde. Žalobca ďalej poznamenal, že medzi účastníkmi konania nedošlo po rozvode k vyporiadaniu BSM. Žalobca k žalobe priložil: Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a úhrada dlhu zo dňa 27.04.2022, Podací lístok, Potvrdenie od F. F. zo dňa 13.04.2022, Rozsudok pod sp.zn. 16P/115/2013, Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 02.07.2012.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal platobný rozkaz pod sp.zn. 15 Up/988/2022, zo dňa 19.07.2022, pričom žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Žalovaná podala voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu vydaného upomínacím súdom v Banskej Bystrici v zákonom stanovenej lehote odpor. V odpore uviedla, že dňa 8. augusta 2022 bol žalovanej E. A. B. doručený platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Up/988/2022 zo dňa 19.júla 2022, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu uvedenú vo výroku platobného rozkazu a uhradiť žalobcovi trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu podáva

žalovaná odpor a navrhuje, aby súd rozhodol o tom, že žalobca je povinný nahradiť jej trovy upomínacieho konania. V prípade, že žalobca navrhne pokračovanie v konaní, navrhuje, aby následne súd žalobu zamietol. Žalovaná navrhuje priznať jej náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu. Žalobca v návrhu uvádza, že sú so žalovanou spoločnými dlžníkmi na úvere poskytnutom Slovenskou sporiteľňou, a. s. na základe zmluvy o splátkovom úvere, ktorou bol stranám konania poskytnutý úver vo výške 40.000,-Eur. Žalobca uvádza, že splátky tohto úveru uhradza od 1.januára 2014 sám a ku dňu 11.apríla 2022 uhradil prostredníctvom splátok čiastku vo výške 25.366,76 Eur a je toho názoru, že polovicu, teda sumu 12 684,38 Eur mala uhradiť žalovaná. Podľa ust. § 511 OZ: (1) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. (2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. (3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných. Z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že dlžník je oprávnený požadovať náhradu od ostatných dlžníkov podľa ich podielov po tom, čo sám dlh splnil. Zo samotného návrhu, ako aj z príloh k nemu pripojených, však vyplýva, že dlh žalobcu a žalovanej voči F. F., A. predstavoval sumu 40.000,-Eur s úrokom 4,39 % ročne. Splácanie dlhu bolo rozložené do mesačných splátok v počte 180, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.júla 2027. Žalobca teda ani len netvrdí, že by dlh žalobcu a žalovanej voči F. F., A. splnil. Dlž strán konania ešte nezanikol, ich záväzok voči F. F., A. nie je doposiaľ splnený. Ust. § 511 OZ oprávňuje dlžníka, ktorý sám dlh splnil, požadovať náhradu od ostatných (dlžníkov) podľa ich podielov. V predmetnej veci však, ako je z návrhu a jeho príloh nesporné, dlh strán konania voči Slovenskej sporiteľni, a. s. naďalej trvá. Žalobca teda podal žalobu predčasne, keďže jeho oprávnenie domáhať sa voči žalovanej náhrady vzniká splnením dlhu a jeho zánikom a nie čiastočným splnením dlhu a jeho čiastočným zánikom. Vzhľadom na uvedené, žalovaná navrhuje, aby o návrhu žalobcu bolo rozhodnuté tak, ako to uviedla vyššie v tomto odpore.

5. Okresný súd v Banskej Bystrici výzvou zo dňa 05.09.2022 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odporu žalovanej a zároveň, aby v tej istej lehote navrhli pokračovanie v konaní voči žalovanej na súde príslušnom na prejedanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

6. Právny zástupca žalobcu sa podaním zo dňa 06.10.2022 vyjadril k odporu žalovanej a zároveň navrhol, aby sa po podaní odporu zo strany žalovanej predmetná právna vec prejedala na príslušnom súde, ktorým je Okresný súd Trebišov. K odporu žalovanej žalobca uviedol, že tvrdenia žalovanej žalobca považuje za účelové s úmyslom zbaviť sa povinnosti nahradiť žalobcovi to, čo plnil žalobca za žalovanú veriteľovi Slovenskej sporiteľni a.s.. Poskytnutú pôžičku zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. sú účastníci povinní splácať spoločne a nerozdielne v jednotlivých splátkach. Tým, že počnúc rozvodom účastníkov konania uvedené splátky splácal veriteľovi žalobca sám, v uvedenom rozsahu plnenia zanikol aj dlh žalovanej voči veriteľovi. Inak povedané, v uvedenom rozsahu plnenia žalobcu zbavil dlhu aj žalovanú. Podiely účastníkov konania sú rovnaké. To znamená, že jednotlivé splatné splátky mali účastníci konania ako dlžníci plniť rovnakým dielom. Žalobca veriteľovi jednotlivé splatné splátky plnil sám, čím mu vznikol regres voči žalovanej. Výška tohto regresu predstavuje žalovanú čiastku. Výklad ustanovenia §511 Občianskeho zákonníka zo strany žalovanej v odpore proti platobnému rozkazu považujeme za nesprávny. Nie je pravdivé ani tvrdenia žalovanej, že „dlh strán konania ešte nezanikol, ich záväzok voči Slovenskej sporiteľni, a.s. nie je doposiaľ splnený“. Pravdou je, že dlh účastníkov konania zanikol už čiastočne, a to v rozsahu doposiaľ splatných splátok, ktoré plnil výlučne žalobca. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že žaloba bola podaná predčasne.

7. Dňa 07.10.2022 Okresný súd v Banskej Bystrici vec pod sp. zn. 15Up/988/2022 postúpil Okresnému súdu Trebišov ako súdu príslušnému na prejedanie v zmysle ust. §10 ods. 3, resp. §14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

8. Uznesením pod sp.zn. 12C/63/2022-69 zo dňa 11.10.2022 súd v zmysle ust. § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k vyjadreniu žalobcu zo dňa 06.10.2022.

9. Podaním doručeným súdu dňa 08.11.2022 sa žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k vyjadreniu žalobcu a uviedla, že vyjadrenie žalobcu nie je spôsobilé spochybniť opodstatnenosť obrany žalovanej a prívodiť záver o dôvodnosti žaloby. Žalobca v predmetnom podaní tvrdí, že má aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku, ktorý je predmetom konania, keďže spoločný dlh strán konania voči Slovenskej sporiteľni, a. s., splácal doposiaľ sám, a teda v rozsahu jeho doterajšieho plnenia, zbavil dlhu aj žalovanú. Žiadnu inú argumentáciu žalobcu vo svojom podaní nepredkladá. Zo samotnej žaloby žalobcu (návrhu) vyplýva, že stranám konania bol počas trvania manželstva poskytnutý úver vo výške 40.000,-Eur F. F., A.. Na dôkaz svojich tvrdení predložil žalobca zmluvu o splátkovom úvere, z ktorej vyplýva, že úver vo výške 40.000,-Eur€ majú dlžníci splácať v splátkach vo výške 312,40 Eur mesačne, počet splátok bol stanovený na 180 a prvá splátka bola splatná dňa 20. augusta 2012. Žalobca si voči žalovanej uplatňuje polovicu z toho, čo od 1. januára 2014 do 11. apríla 2022, uhradil sám na splátkach predmetného úveru. Žalobca v konaní ani netvrdí, že by uhradil celý dlh, ktorý on a žalovaná voči F. F., A., na základe Zmluvy o úvere zo dňa 2.júla 2012, majú. Svoj nárok voči žalovanej preukazuje potvrdením F. F., A. zo dňa 13.apríla 2022, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 1.januára 2014 do 11.apríla 2022 bola zaplatená na predmetný úver suma 25.368,76 Eur. Žalobca ani neuvádza aký je zostatok predmetného úveru, ale zo samotnej skutočnosti, že podľa Zmluvy o úvere zo dňa 2.júla 2012 vyplýva, že pri splátkach vo výške 312,40 Eur malo byť Slovenskej sporiteľni, a. s. uhradených celkovo 56.232,-Eur a 180 mesačných splátok predstavuje splácanie úveru počas 15 rokov, možno považovať za nesporné, že spoločný dlh žalobcu a žalovanej voči Slovenskej sporiteľni, a. s. zo Zmluvy o úvere zo dňa 2.júla 2012 nezanikol celý, plnením zo strany žalobcu a jeho časť naďalej existuje. Žalovaná už v odpore poukázala na to, že žalobca uplatnil voči nej návrh predčasne. Odkazujúc na ust. § 511 Občianskeho zákonníka, argumentovala tým, že citovaný zákonné ustanovenie dopadá na situácie, kedy jeden zo solidárnych dlžníkov splnil dlh sám. O takýto prípad však u žalobcu a žalovanej nejde, keďže dlh nebol splnený a naďalej trvá, aj keď zmenšený o sumu, uhradenú žalobcom. V tejto súvislosti žalovaná poukazuje na ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa splnením dlh zanikne. Keďže splnenie má za následok zánik dlhu a ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka zakladá právo požadovať náhradu od ostatných solidárnych dlžníkov podľa ich podielov zo strany dlžníka, ktorý v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, vzájomná súvislosť týchto zákonných ustanovení nedáva možnosť na iný výklad, ako je taký, podľa ktorého nárok podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka prislúcha len tomu dlžníkovi, ktorý dlh sám splnil a v dôsledku plnenia ktorého dlh zanikol. Ako už bolo uvedené, dlh strán konania voči F. F., A. nezanikol a nie je možné v čase tohto konania uzavrieť, kto a akým spôsobom sa bude podieľať na plnení zostávajúcej časti dlhu. Je teda zrejmé, že pokiaľ nie je dlh splnený, nie je možné zistiť, či niektorý zo solidárnych dlžníkov plnil nad rámec svojho podielu alebo nie. Citované zákonné ustanovenie má v súdnej praxi ustálený výklad, ktorý bráni tomu, aby medzi solidárnymi dlžníkmi dochádzalo k početným súdnym sporom, v ktorých by si navzájom solidárni dlžníci vysporiadavali čiastkové plnenia dlhu, poskytované raz jedným, raz druhým zo solidárnych dlžníkov veriteľovi. Takémuto výkladu bránia nielen použitý pojem „splnil“, ale aj logika a účel tohto zákonného ustanovenia, ktoré spočívajú v spravodlivom vysporiadaní dlžníkov na splnenie dlhu a nie v tom, aby zakladali početné spory medzi solidárnymi dlžníkmi počas trvania dlhu. Bez ohľadu na uvedené, žalovaná bez toho, aby uznávala opodstatnenosť nároku žalobcu, vznáša týmto námietku premlčania voči nároku žalobcu, vyplývajúceho z jednotlivých splátok dlhu od 1. januára 2014 až do 8. júla 2019. Ak by bolo možné, čo i len teoreticky pripustiť, že solidárny dlžník - žalobca má právo, aby mu žalovaná uhradila jej podiel na dlhu, ktorý zaplatil on sám, potom by mu podľa tej istej logiky takýto nárok vznikol pri zaplatení každej jednej splátky, keďže ju uhradil sám. Pri argumentácii predkladanej žalobcom neexistuje dôvod, pre ktorý by vzniklo právo žalobcu žiadať od žalovanej polovicu uhradených splátok až po tom, čo výška týchto splátok dosiahla sumu 25.368,76 Eur. Z uvedeného dôvodu žalovaná navrhuje, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadanim správy od Slovenskej sporiteľne, a. s., v akej výške a s akým dátumom boli uhrádzané splátky úveru č. 5030061640. Žalovaná však zároveň dáva do pozornosti súdu, že v prípade, že sa stotožní (a to žalovaná predpokladá) s jej argumentáciou, že žaloba žalobcu je predčasná, nie je súd povinný vykonať stranami navrhované dôkazy, keďže podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, je súd oprávnený rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Žalovaná je však povinná uplatniť prostriedky procesnej obrany včas a z dôvodu tejto jej procesnej povinnosti súdu vyššie uvedený návrh na vykonanie dokazovania predkladá.

10. Podaním doručeným súdu dňa 08.08.2023 sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedol, že naďalej trváme na našich doterajších vyjadreniach, a to, že tvrdenia žalovanej považuje žalobca za účelové v snahe vyhnúť sa povinnosti nahradiť žalobcovi plnenie, ktoré žalobca za žalovanú doposiaľ uhradil F. F., A.. Žalovaná sa odvoláva na skutočnosť, že pohľadávka ku dňu podania žaloby nebola uhradená v celosti, a preto žalobcovi nárok na regres v súlade s ust. § 511 OZ dosiaľ nevznikol. Uvedené tvrdenie opiera žalovaná o skutočnosť, že toto zákonné ustanovenie dopadá na situácie, kedy jeden zo solidárnych dlžníkov "splnil" dlh sám. Uvedené tvrdenie, tak ako aj samotné ustanovenie § 511 OZ, ale samo o sebe neustanovuje, či sa pojem "splnil dlh sám" vzťahuje na splnenie pohľadávky v celosti alebo na vznik regresu postačuje aj plnenie čiastočné. Z uvedeného máme za to, že odvolávanie sa žalovanej na neúplné splnenie dlhu, ako aj a ust. § 559 ods. 1 OZ, je v takejto situácii irelevantné. S touto argumentáciou žalovanej sa nestotožňuje ani odborný výklad k ust. § 511 OZ, ktorý sa zaoberá problematikou regresného nároku a jeho vzniku. V komentári k OZ od JUDr. Imricha Feketeho, CSc. (2. aktualizované a rozšírené vydanie z roku 2015) na str. 387 výklad k ust. § 511 ods. 3 OZ stanovuje, že "Splnením dlhu alebo jeho časti vstupuje plniaci dlžník do práva veriteľa na plnenie voči ostatným spoludlžníkom. Ide o zákonný prechod práva z veriteľa na dlžníka (cessio legis), na ktorý sa použijú všeobecné predpisy o postúpení pohľadávky." Keďže pohľadávka voči Slovenskej sporiteľni, a.s., voči ktorej sú žalobca a žalovaná solidárnymi dlžníkmi v rovnakom pomere je rozvrhnutá na 180 individuálnych splátok, je zo všeobecne uznávaných právnych zásad zrejmé, že každú jednu z týchto splátok majú účastníci konania plniť rovnakým dielom, keďže každá z týchto splátok je splatná individuálne. Takýto výklad vzniku regresu pri pohľadávkach rozvrhnutých na individuálne splátky uznáva aj odborný výklad k právnym zásadám regresu v aktuálnom znení OZ, ako napr. v odbornej publikácii E. A. G. v zborníku MÍLNIKY PRÁVA V STREDOEURÓPSKOM PRIESTORE 2019 z medzinárodnej vedeckej konferencie organizovanej Univerzitou Komenského v Bratislave, kde na str. 525 autor po hĺbkovej analýze regresného nároku medzi solidárnymi dlžníkmi uvádza, že "Pri splácaní dlhu v splátkach vzniká regresný nárok čo do každej splátky samostatne" Na základe uvedených skutočností je teda nepochybné, že žalobca má právo uplatňovať si pohľadávku skrz regres voči žalovanej aj v prípade, keď bola pohľadávka voči F. F., A. splnená len čiastočne, keďže žalovaná je povinná plniť svoj podiel, t. j. polovicu z každej splátky samostatne. Žalovaná ďalej v bode 17. svojho vyjadrenia vznáša námietku premlčania voči nároku žalobcu v rozsahu splátok od 01.01.2014 až do 08.07.2019. 2.2. K uvedenému dávame do pozornosti ust. § 153 CSP ods. 1 a 2 venujúce sa sudcovskej koncentrácii konania. Druhá veta ods. 1 vyššie uvedeného ustanovenia jasne stanovuje, že "Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Keďže žalovaná mala možnosť námietku premlčania uplatniť už v odpore k platobnému rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica pod spis. zn. 15Up/988/2022, ktoré konanie sa plynule pretransformovalo do tohto konania vedeného na Okresnom súde Trebišov, je nepochybné, že žalovaná tento prostriedok procesnej obrany neuplatnila včas v súlade s ust. § 153 ods. 1 CSP, pretože aj tento odpor už bol žalovanou podaný v zastúpení advokátom, čím je nekonanie žalovanej starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania neospravedliteľné. Na základe uvedeného máme za to, že sú nepochybné splnené podmienky na neprihliadnutie na tento prostriedok procesnej obrany v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP, a súd by preto na túto námietku prihliadnuť nemal a zároveň návrh žalovanej v bode 20. jej vyjadrenia, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadaním správy od F. F., A. zamietol ako nedôvodné. Keďže žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti a ani nenavrholo vykonanie žiadnych dôkazov, ktoré by spochybnili dôvodnosť žaloby, a zároveň nespochybnila skutočnosť, že žalobca F. F., A. skutočne uhradil sumu vo výške a za podmienok tak, ako to uvádza v samotnej žalobe, žalobca naďalej trvá na podanom návrhu v celom jeho rozsahu. Zároveň súhlasíme s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 177 CSP v prípade, že súd uzná, že vykonanie iných dôkazov nie je potrebné.

11. Podaním doručeným súdu dňa 25.10.2023 sa žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila k podaniu žalobcu a uviedla, že obsah vyjadrenia žalobcu nie je spôsobilý spochybniť relevanciu obrany žalovanej. Žalovaná vzniesla vo svojom podaní zo dňa 8. novembra 2022 proti pohľadávke žalobcu, uplatnenej v tomto konaní, námietku premlčania voči nároku žalobcu, ktorý mu, podľa jeho žalobných tvrdení, vznikol úhradou spoločného dlhu jeho a žalovanej od 1. januára 2014 do 8. júla 2019. V súvislosti s touto námietkou žalovaná navrhla, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadaním správy od F. F., A., v akej výške a s akým dátumom boli uhrádzané splátky úveru č. 5030061640. Žalobca totiž v žiadnom svojom podaní, a to ani v návrhu na vydanie platobného rozkazu, ani vo vyjadrení zo dňa 6. októbra 2022 k odporu žalovanej, ani vo svojom poslednom vyjadrení neuvádza, kedy ktorú splátku uhradil. Žalobca predložil k návrhu na vydanie platobného rozkazu potvrdenie z 13. apríla 2022,

vydané F. F., A., z ktorého vyplýva, že na úvere č. 5030061640 bolo v období od 1. to, z akého účtu, či akým spôsobom bola úhrada tejto sumy vykonaná. januára 2014 do 11. apríla 2022 uhradených celkovo 25.368,76 Eur. V tomto potvrdení sa neuvádza ani len to, z akého účtu, či a akým spôsobom bola úhrada tejto sumy vykonaná. Pri nazretí do elektronického spisu nebol právnou zástupkyňou žalovanej identifikovaný žiadny dokument, z ktorého by vyplynulo, že súd žalovanou navrhovaný dôkaz vykonal, teda vyžiadal od F. F., A. správu, v akej výške a s akých dátumom boli uhrádzané splátky úveru č. 5030061640. Pokiaľ ide o stanovisko žalobcu, v podaní ku ktorému sa týmto žalovaná vyjadruje, podľa ktorého by súd nemal prihliadať na námietku premlčania, vznesenú žalovanou v jej podaní zo dňa 8. novembra 2022, základom tejto konštrukcie je celkom zjavné nepochopenie ustanovení Civilného sporového poriadku v ich vzájomných súvislostiach. Podľa ust. § 167 CSP: (1) Ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk. Spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ak žalovaný uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, súd doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v lehote určenej súdom. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalobcu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Ak by aj žalovaná pripustila, že v kontexte s citovaným zákonným ustanovením je jej prvým podaním v predmetnej veci odpor, vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, že žalovaný má byť vyzvaný súdom na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 4 CSP). Vzhľadom na skutočnosť, že toto zákonné ustanovenie vyslovene ukladá žalovanému v tejto duplike uviesť ďalšie skutočnosti, je úplne absurdnou konštrukcia žalobcu, podľa ktorého by súd nemal prihliadať na ďalšie skutočnosti, ktoré je žalovaný priamo podľa zákonného ustanovenia povinný uviesť v duplike. Uvedené vyplýva celkom jednoznačne z dôvodovej správy k ust. § 167 CSP, podľa ktorej: Navrhovaná koncepcia doručovania žaloby a vyjadrení procesných strán plne zapadá do režimu kontradiktórneho sporu ovládaného prejednávacím princípom a koncentráciou konania. Po doručení žaloby súdu, odstránení jej prípadných väd a preskúmaní procesných podmienok doručí súd žalobu na vyjadrenie žalovanému. Vyjadrenie žalovaného je fakultatívne podriadené režimu repliky (odsek 3), na ktorý nadväzuje režim tzv. dupliky podľa odseku 4. Replika a duplika je procesný režim, ktorého zmyslom a účelom je "substancovať" skutkové tvrdenia a právne argumenty strán tak, aby mohol byť uplatnený režim sudcovskej koncentrácie podľa § 149. Inak povedané, po vyčerpaní repliky a dupliky by strana v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy pre existenciu režimu sudcovskej koncentrácie. Žalovaná rozumie tomu, že žalobca touto svojou konštrukciou sleduje dosiahnutie dvoch cieľov v tomto konaní, ktoré sa však navzájom vylučujú. Na jednej strane žalobca odporuje argumentácii žalovanej, že žaloba je podaná predčasne, keďže žalobca ani podľa vlastných slov nesplnil celý dlh strán konania, a na druhej strane sa musí vysporiadať s obranou žalovanej, že jeho nárok voči nej je vo vzťahu k tomu, čo uhradil na spoločnom dlhu do 8. júla 2019, premlčaný. Keďže z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je zrejmé, akú časť spoločného dlhu žalobca uhradil do 8. júla 2019, nie je možné vylúčiť ani to, že žalobca celú sumu, ktorú tvrdí, že uhradil, uhradil do tohto dátumu, a teda, že jeho nárok voči žalovanej je premlčaný v celom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neposkytol doposiaľ žiadne tvrdenie o tom, že neuhradil celú sumu 25.368,76 Eur do 8. júla 2019, vznáša žalovaná námietku premlčania voči celej, žalobcom uplatnenej sume. Žalovaná sa naďalej pridrižava svojej argumentácii, že ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje dlžníkovi požadovať náhradu od ostatných, ak dlh sám splnil. Žalovaná už vo svojich predošlých podaniach poukazovala na to, že použité výrazové prostriedky v ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka neumožňujú iný výklad, ako taký, že postupovať podľa ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka môže len ten z dlžníkov, ktorý dlh sám splnil. Žalobcom predkladaný výklad by v skutočnosti pripúšťal možnosť doslova nekonečného kolotoča uplatňovania si vzájomných nárokov medzi spoločne zaviazanými dlžníkmi, keďže v prípade, že by jeden z dlžníkov splnil časť dlhu, domáhal by sa jeho zaplatenia od ostatných, čo by zasa nevylučovalo možnosť, že pri splnení ďalšej časti dlhu iným dlžníkom by nenastala opäť tá istá situácia, len s výmenou osôb na strane veriteľa a dlžníka. Žalovaná však zároveň poukazuje na to, že má voči žalobcovi pohľadávku, ktorá spočíva v jej nároku voči žalobcovi poskytnúť jej náhradu za užívanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalobkyne. Žalovaná a žalobca sú podielovými vlastníckmi

nehnutelností v okrese Trebišov, obci D., v katastrálnom území D., zapísaných na LV č. XXX ako parcela reg. „C“ č. 281 záhrada vo výmere 23 m², parcela reg. „C“ č. 353 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 556 m², parcela reg. „C“ č. 354 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², parcela reg. „C“ č. 355 záhrada vo výmere 3467 m² a stavby súpisné číslo 186 na parcele reg. „C“ č. 353 - rodinného domu a príslušenstva k týmto nehnuteľnostiam. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli strany konania do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „ BSM“) počas trvania ich manželstva, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 16P/115/2013 zo dňa 1. marca 2013. Po rozvode manželstva a zániku BSM nedošlo medzi stranami konania k vyporiadaniu BSM. Predmetné nehnuteľnosti v celom rozsahu užíva žalobca spolu so svojou rodinou (manželkou E. B. a synom, F. B.). Podľa ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka: Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nim. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27. októbra 2010, nárok spoluvlastníka za neužívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z ust. § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Príslušenstvom nehnuteľností, ktoré rovnako patria do podielového spoluvlastníctva strán konania je, okrem iného, aj hospodárska budova vhodná na ustajnenie koní. V minulosti boli v tejto hospodárskej budove ustajňované, za odplatu, aj tri kone. Hodnota užívania nehnuteľností a ich príslušenstva v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu žalobcom, zodpovedá, podľa informácií z internetových stránok realitných kancelárií, sume 300 € mesačne. V konaní, vedenom na Okresom súde Trebišov pod sp.zn. 12C/70/2022, si žalovaná uplatnila voči žalobcovi náhradu za užívanie jej podielu na predmetných nehnuteľnostiach za obdobie od 29. augusta 2019 do 3. novembra 2022 v celkovej výške 11.440,-Eur s príslušenstvom. Žalovaná si týmto započítava voči žalobcovi, proti jeho pohľadávke, vyplývajúcej z ním údajne vykonaných úhrad na spoločný dlh strán konania voči F. F., A., vyplývajúcim zo zmluvy o úvere č. 5030061640 od 9. júla 2019 do 11. apríla 2022 sumu 3.450,-Eur, ako svoju pohľadávku za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na vyššie uvedených spoločných nehnuteľnostiach žalobcom od 9. novembra 2022 do 24. októbra 2023. Žalovaná k svojmu vyjadreniu pripojila výpis k LV č. XXX, Kľúčové úrokové sadzby ECB, Rozsudok Okresného súdu Trebišov pod sp.zn. 16P/115/2013-95, zo dňa 01.07.2013.

12. Súd nariadil pojednávanie na deň 13.11.2023, ktoré v zmysle ust. § 180 CSP vykonal za účasti právnych zástupcov strán sporu.

13. Súd vykonal dokazovania vyššie uvedenými písomnými vyjadreniami strán sporu, vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní, ako aj predloženými listinnými dôkazmi: Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a úhrada dlhu zo dňa 27.04.2022, Podací lístok, Potvrdenie od Slovenskej sporiteľne zo dňa 13.04.2022, Rozsudok pod sp.zn. 16P/115/2013, zo dňa 01.07.2013, Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 02.07.2012, Výpis k LV č. XXX, Kľúčové úrokové sadzby ECB a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní súdu uviedol, že

15. Právny zástupkyňa žalovanej na pojednávaní súdu uviedla, že

16. Z listinného dôkazu - Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a úhrada dlhu zo dňa 27.04.2022 súdu vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na polovicu uhradenej čiastky F. F. A., titulom úveru uzavretého za trvania manželstva a teda žiada o polovicu uhradenej čiastky vo výške 12.684,38 Eur.

17. Z listinného dôkazu - podacieho lístka vyplýva, že predmetná výzva bola žalovanej odoslaná dňa 27.04.2022.

18. Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 16P/115/2013-95, zo dňa 01.07.2013 vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené a na čas po rozvode bolo ich maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťa mesačne sumou 120,-Eur. Ppredmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2013.

19. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5030061640, zo dňa 02.07.2013 vyplýva, že F. F. A. poskytla stranám tohto sporu úver vo výške 40.000,-Eur , išlo o úver na bývanie, typ a výška úrokovej sadzby bola

fixná na 3 roky, 4,98% p. a. v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, výška splátky predstavovala mesačne sumu 312,40 Eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20.08.2012, počet splátok bol 180, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.07.2027. Účel splátky bol rekonštrukcia domu. Poplatok za správu úveru predstavoval výšku 3,49 Eur mesačne a spracovateľský poplatok bol 399,00 Eur jednorazovo.

20. Z výpisu Listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že v časti A : majetková podstata, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape sú uvedené nehnuteľnosti pod parcelným číslom 281, vo výmere 23m², druh pozemku : záhrada, pod parcelným číslom 353, vo výmere 556m², druh pozemku : zastavaná plocha a nádvorie, pod parcelným číslom 354, vo výmere 101m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, pod parcelným číslom 355 vo výmere 3467m², druh pozemku záhrada. Stavby pod súp. č. 186, parcelné číslo 353, druh stavby: rodinný dom. V časti B sú uvedení vlastníci a iné oprávnené osoby z práv k nehnuteľnosti a to pod poradovým číslom 6. B. A., titulom nadobudnutia: kúpna zmluva N 241/98, V 1845/98- 79/98, v spoluvlastníckom podiele 1, s poznámkou: Návrh na zápis poznámky do KN zo dňa 23.06.2022. Na Okresnom súde Trebišov sa vedie konanie pod sp. zn. 6C/45/2022 prebieha súdne konanie žalobcu A. B. proti E. A. B. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Pod poradovým č. 7. B. A. E. H. I., titulom nadobudnutia Z- 1081/2022. Návrh na záznam zo dňa 19.04.2022, rozdelenie BSM vlastníctva, Rozsudok 16P/115/2013- 95 -168/2022, v podiele 1, s poznámkou: Návrh na zápis poznámky do KN zo dňa 23.06.2022. Na Okresnom súde Trebišov sa vedie konanie pod sp.zn. 6C/45/2022 prebieha súdne konanie žalobcu A. B. proti E. A. B. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

21. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

22. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

23. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

25. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

26. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 153 ods. 3 CSP ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

30. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

31. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

32. Podľa § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

33. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

34. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

35. Podľa § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

36. Podľa § 511 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, (ďalej len „OZ“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

37. Podľa §511 ods. 2 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

38. Podľa § 511 ods. 3 OZ, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

39. Medzi stranami neboli sporné skutočnosti o tom, že žalobca a žalovaná uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 02.07.2012 ako spoludlžníci. Zároveň spornosť nie je ani v tom, že ide o solidárny záväzok strán sporu, teda oboch dlžníkov. Rovnako nie je sporná ani tá skutočnosť, že úver ku dňu podania žaloby ešte nie je splatený. Taktiež nebola rozporovaná ani tá skutočnosť, že dlh uhradza sám žalobca a že medzi stranami sporu nedošlo k vyporiadaniu BSM.

40. Spornou v konaní je tá skutočnosť, či žalobca má nárok na polovicu doteraz uhradených splátok od žalobkyne, nakoľko podľa jeho tvrdení uhradil od rozvodu manželstva všetky splatné splátky úveru výlučne sám a tým pádom, či mu vznikol regres voči žalovanej. Ďalšou spornou skutočnosťou je to, či nárok žalobcu je premlčaný.

41. Súd na základe predložených listinných dôkazov, ako aj vyjadrení strán sporu, má za to, že žaloba je nedôvodná.

42. V tejto súvislosti súd uvádza, že do doby splatenia celého dlhu nemožno vylúčiť, že dlžník, ktorý dlh neuhradza v konečnom dôsledku pri vymáhaní dlhu veriteľom proti takémuto dlžníkovi, môže na úhradu dlhu vynaložiť ešte vyššiu čiastku ako dlžník, ktorý dovtedy uhradza dlh sám. Z vyššie uvedeného dôvodu zákonodarca v § 511 OZ upravil možnosť konečného vyrovnania medzi spoludlžníkmi až momentom splatenia celého dlhu. Dovtedy totiž nemusí byť zrejmé, ktorý zo spoludlžníkov a akou konkrétnou sumou sa podieľal na úhrade celého dlhu. Čiastočná úhrada poukazovaná len jedným z dlžníkov v období pred splatením celého dlhu, preto nemôže byť hodnotená ako splnenie časti dlhu aj za druhého dlžníka v hodnotovom vyjadrení. Až po úhrade celého dlhu bude zrejmé, ktorý z dlžníkov akú časť dlhu splatil a či a aké sú dané dôvody na vzájomné vyrovnanie medzi spoludlžníkmi.

43. Žalobca súdu nepreukázal a neodvoláva sa ani na žiadnu inú právnu úpravu, ktorá by vyvrátila prejudikovanú zásadu, že v prípade solidárneho záväzku dlžníka, nárok na vzájomné vyrovnanie uhradenej časti dlhu môže oprávnený dlžník voči druhému dlžníkovi uplatniť až po splatení celého dlhu za ktorého splatenie zodpovedajú obaja dlžníci spoločne a nerozdielne.

44. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že pokiaľ nie je dlh splnený, nie je možné zistiť, či niektorý zo solidárnych dlžníkov plnil nad rámec svojho podielu alebo nie.

45. Súd sa v tomto smere stotožnil s názorom žalovanej strany, že oprávnenie žalobcu sa domáhať voči žalovanej plnenia, vzniká až splnením dlhu a jeho zánikom, a nie čiastočným splatením dlhu a jeho čiastočným zánikom.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd konštatuje, že predmetná žaloba bola podaná predčasne, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

47. Vzhľadom k predčasnosti podanej žaloby nevznikla povinnosť súdu vyhodnotiť zánik nároku z dôvodu uplynutia premičacej lehoty, tak ako to namietala žalovaná vo vyjadrení.

48. Vo vzťahu k ostatným námietkam súd uvádza, že už podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať tak odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

49. Podľa § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Žalovaná bola v konaní procesne úspešná v celom rozsahu, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, a to uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd nezistil dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.